

Boletín Noticiario del Ateneo Obrero Cultural

GRANOLLERS : CALLE DE TARAFÀ, 55

ART. 1.º Siendo exclusiva y esencialmente cultural la finalidad del Ateneo, no pueden, la Junta Directiva ni los socios, realizar en nombre y representación del mismo, actos públicos de significación política ni religiosa; no obstante, dentro del mismo podrá discutirse y estudiarse toda tendencia, escuela o doctrina.

(De nuestros Estatutos)

Presentación

Desde hace algún tiempo, cada día era más sentida la necesidad de una frecuente a la par que cordial comunicación entre los socios que actuaban en la dirección del Ateneo y los restantes a quienes podríamos nombrar socios pasivos, los cuales estaban inactivos, ayudando solamente a la labor común con una calurosa e incondicional adhesión.

Mas, a pesar de esta incondicional y calurosa adhesión, era de advertir que no sentían con intensidad la labor cultural que realiza el Ateneo, cuya principal causa era la carencia de un ligazón creador de un ambiente colectivo. Es entonces cuando de los socios que actúan en la dirección de la colectividad surgió la idea (que hoy vemos plasmada en realidad) de crear un portavoz que, ade-

más de servir de medio de comunicación con los socios, dé a conocer a nuestros conciudadanos la trascendencia de nuestra labor en bien de la espiritualidad de la ciudad.

Pero los encargados de redactar este Noticiario creemos que su finalidad debe aspirar aún más que a reseñar nuestros actos sociales. Aunque sin preparación para ello, sólo estimulados por nuestra inquebrantable voluntad, aspiramos a convertir estas sencillas hojas en un vehículo de cultura, con la valiosa cooperación de hombres de probado valor espiritual, cuya colaboración ha sido solicitada, cuyas firmas podrán ser verdadero estimulante para nuestra juventud inquieta y estudiosa, anhelante de exteriorizar conceptos e ideas concentradas, lo cual hará más intensa y eficaz la vida espiritual de nuestra entidad.

creixent adquisició de riquesa material, sa sed de riquesa jamai es veurà saciada i vindrà esclau d'ella; l'home que sols oviri el què és limitat i minso, limitada i minsa tindrà la seva ànima i sa vida serà d'una inconsciència tal, com la de l'animal inferior; però l'home que fassi objectiu de la seva vida un culte fervent a l'esbrinament de la Veritat en la Bellesa, en la Justícia i en les idees, vindrà en possessió de totes les coses, de les materials i de les espirituals, per penetració, per intuïció i per son esforç personalíssim.

Aquest ambient d'un fervent culte a la Veritat en la Bellesa, en la Justícia i en les idees, és el que es respira en nostra entitat; fill d'ell, és el respecte mutu a tots els pensar i a totes les idees, les quals són exposades i estudiades en conferències i en converses en veu alta, com així mateix en l'obra quieta i freturosa dels llibres de la nostra pobre biblioteca, enduis al taller, a la fàbrica o a la quietud de la llar.

Així la nostra entitat, en el desert espiritual de la ciutat nostrada, malgrat i les tempestes de que abans us parlava i que desnudiren fortament nostres rengleres, ha devingut un petit oasi on es reuneixen els esperits inquiets que més desitgen conèixer i sentir tots els aspectes de la vida que ennobleixen l'home i el fan conscient dels seus actes.

Fixeu-vos en les tasques que durant la vida de l'Ateneu han estat realitzades; fixeu-vos en les que tan solament han pogut ésser planejades, i notareu com, dessota de totes elles hi ha vida, hi ha entusiasme, hi ha vibració, hi ha esperit; fixeu-vos que totes elles, són ideades i realitzades per homes, els quals, al treball quotidià, hi afegeixen aquest treball que els fa més àgils, més deserts i més conscients a la vida de l'esperit.

Llavors estareu amb mi i augmentarà vostra confiança en l'obra altament humana de la nostra entitat, que, modesta com és, la més modesta de la ciutat, té més vitalitat que no altres entitats que un dia assoliren lloc senyalat en la vida espiritual de la ciutat, però suara la seva espiritualitat ha decaigut i viuen vegetant llasimosament, corcades per son excessiu materialisme, que molts anomenen *vida de realitats*. I és la vida, és l'esperit, és aquell entusiasme que el mestre Amadeu Vives qualificava de *sal de l'ànima*, el que fa possible la nostra continuació. I havem d'esforçar-nos perquè aquesta vida sigui més intensa i la creixença de nostra volguda entitat assoleixi el grau màxim, arribant a ésser l'Institut Popular de les classes humils de Granollers.

Les conferències.—Durant aquest període de temps, han estat donades les següents conferències: «Còm s'evita i cura la tuberculosi», pel professor L. Ferrándiz. «La cultura de la dona a Catalunya», pel nostre compatriota Dr. Francesc Muntanyà. «L'acció polí-

MEMORIA

llegida pel secretari Valeri Mas, en l'acte commemoratiu del cinquè aniversari de l'Ateneu

Companys i amics:

Suara han complert cinc anys que un grup de treballadors inquiets, amb neguits d'adquirir superiors coneixements, però mancats de tot mitjà per a aconseguir-ho, s'aplegaren en nostra ciutat amb la noble intenció de fundar un centre de mutu ensenyament, un lloc de lliure estudi, on, amb un ample esperit de tolerància i llibertat, contribuís a l'instrucció de tots aquells que, per la raó de viure de llur treball, es veuen orfes d'ella i que, alliberats de tot dogme i idea absoluta, arribés a ésser un vertader Institut Popular que amb amor i cura organitzés actes de cultura superior per a la joventut granollerina, freturosa d'ideals d'enaltiment individual i social.

D'aquell aplegament de voluntats disperses, d'aquella reunió de cors joves i entusiastes, més que d'intel·ligències, va néixer l'Ateneu Obrer Cultural, quina festa commemorativa del cinquè aniversari de sa fundació, ens té avui reunits.

Jo no sé si tots els qui m'escolten en aquest moment, tindreu l'ànima plena d'emoció com ho és la meua; no sé si gaudireu de l'intensa satisfacció que a mi m'assadolla aquest acte. De mi sé dir-vos que en aquesta festa, representativa de la vitalitat de la nostra obra, se m'agegant en proporcions jamai sospitades la confiança ilimitada en la bondat d'ella, i no és solament la modesta i quieta tasca realitzada que em fa gaudir de tanta joia, sinó aquest petit nucli de companys, que si bé són pocs en núme-

ro, multipliquen llur gran voluntat, i que malgrat els seriosos contratemps que hem passat: com la manca de treball, l'excepcionisme que ens rodeja, l'incomprensió de la nostra tasca i el butxerisme regnant; contratemps que ens causaren doloroses baixes que reduïren nostra capacitat d'expansió i bandejaren fortament l'edifici dels nostres ideals; ells han vingut treballant i vénen actuant sense que el seu entusiasme decaigui, per tal d'enlairar l'espiritualitat de les classes més humils de la ciutat i aconseguir establir la vida de l'Ateneu, futur Institut Popular de Granollers.

En ocasió de la constitució de nostra entitat, un culte escriptor, bon amic nostre i de totes les entitats culturals, ens deia així: «Si em calgués condensar en uns mots tota una direcció, tota una norma per a un jove entrant a la vida i a la lluita del món, li diria: *Sies sempre millor*. I, és clar, en pronunciar els mots únics, ens dirigírem, amb l'esguard i amb la veu, al més pregon i el més viu del seu esperit.

Aqueixa definició de la vida, tan espiritualitzada; aqueixa direcció; aqueixa trajectòria tan bella i tan humana: *sies sempre millor*, ha estat acceptada per la nostra entitat casi com un lema que a tothora ha il·luminat el camí de la nostra actuació. Heu-vos ací, companys i amics, la serenitat, la puresa i l'eficàcia dels actes realitzats pel nostre Ateneu durant els cinc anys de la seva vida. El consagrar-nos a una formació espiritual superior, malgrat els obstacles de la lluita per l'existència, és l'únic veritablement fecund. És fecund per a nosaltres, pels nostres familiars, per a nostres amistats i per a la col·lectivitat a la qual reflueix tota acció noble i enlairada de l'esperit. L'home que fassi de la finalitat de son viure una constant i